

قرآن کریم

سوره مبارکه نوح
آیه ۲۱ تا ۲۳

حقه بزرگ

از همان روز اول، دشمن از روش تبلیغاتی استفاده می کرد برای دشمنی خودش. دشمن است دیگر! حیاتش به دشمنی است! و چه ابزاری بهتر است تبلیغات؟ مثل ابلیس ملعون که برای فریب آدم و حوا، دروغ تبلیغاتی گفت و برای محکم کاری، قسم تبلیغاتی خورد تا دیگر هیچ جای شک و شبهه ای نباشد! حالا نوح پیامبر آمده است و از خدای مهربان سخن می گوید. همان خدایی که خوب می بخشد و خوب نعمت می دهد و خوب هدایت می کند...

آن وقت ثروتمندان و بزرگان، در مقابل این خدا و این پیامبر، حقه می زنند؛ و چه حقه ای؟ بس عظیم! از احساسات جاهلانه مردم سوء استفاده می کنند و برای آن ها روضه بت ها را می خوانند. آن وقت مردم بی خرد هم برای سنگ و چوب دل می سوزانند و فریاد سر می دهند که ای وای؛ نوح می خواهد خدایانِ نازنین ما را از ما بگیرد...

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا (۲۱)
وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَّارًا (۲۲) وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ... (۲۳)

نوح (در ادامه شکایت از قومش) گفت: پروردگارا، آنان مرا نافرمانی کردند و از کسانی پیروی نمودند که مال و فرزندشان جز زیان بر آنان نیفزودند. (۲۱) و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند. (۲۲) و گفتند: ای مردم، مبادا معبودانتان را واگذارید... (۲۳)

راستی، نکند ما هم خدایان دروغینی داشته باشیم که جلوگیری کنند از پرستش واقعی خدای مهربان...

